

[Rohrsted.]

er jeg enig i, men det kan kun ske, såfremt man nøje overvejer, hvordan man kan sikre, at så mange kredse som muligt drages ind i produktionen af programmer og dermed også i den aktive kommunikation, som dette kan skabe på lokalt plan.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger angående Danmarks radios status som selvstændig offentlig institution. Ministeren har søgt at klargøre Danmarks radios stilling som en selvstændig offentlig institution og har som følge heraf undladt at gentage bestemmelsen om, at radiospredningsfondens budget, altså Danmarks radios budget, skal optages på finanslovens § 2. Jeg tror, at det er en rimelig og en god udvikling. Det vil jeg gerne have sagt her. Det er også godt og helt rimeligt, da Danmarks radio er en offentlig institution, at selve licensfastsættelsen sker under ansvar over for ministeren og med finansudvalgets godkendelse. Det er, hvad folketinget og ministeren, når Danmarks radio er en selvstændig offentlig institution, skal have hånd i hanke med. Derimod tror jeg, der vil komme noget godt ud af, at Danmarks radio på egen hånd kan fordele de midler, der på den måde er til rådighed, sådan at man kan disponere mere frit, end man i de senere år har kunnet gøre det f. eks. med hensyn til anlægsbudgetterne. Jeg tror ikke, det har gavnet udviklingen i Danmarks radio, at man i den grad har været inde under den almindelige budgetpolitik, slet ikke når man regner med, at Danmarks radio selv via licensen skal skaffe sig sine midler. Så må man også give den frihed.

For at rette enhver misforståelse vil jeg også gerne have sagt, at hvis der i Danmarks radio skulle være nogen, der drømmer om, at man derefter har frit spillerum til at fastsætte udgifternes størrelse, tager man grundigt fejl. Kontrollen ligger i fastsættelsen af licensen. Skulle nogen være så letsindig at have lyst til at bruge løs af radiospredningsfonden på ca. 100 mill. kr., er det en stakket glæde, man har derigennem. Det varer ikke længe, inden man er tilbage inden for de økonomiske rammer, som må gælde for denne institution.

Jeg skal derefter bare komme med et par

ganske korte bemærkninger om styrelsen af Danmarks radio.

Hr. K. Helveg Petersen talte om, at han gerne så en mindre styrelse. Jeg vil sige, at det forekommer mig af mange grunde rimeligt, at man forsøger at koncentrere styrelsen i Danmarks radio. Jeg har tidligere sagt noget om de repræsentanter, der sidder for de forskellige lytterforeninger og seerforeninger. Hr. Morten Lange kom med nogle ret så kategoriske udtalelser heroppefra. Jeg ved ikke, om der ikke kan være andet godt i en lytter- og seerforening end det, der blev sagt heroppefra fra hr. Morten Langes side, men jeg tror, at vi nok kan lave en god styrelse, uden at vi behøver at fortsætte med den gældende ordning, og en koncentration tror jeg i flere henseender vil være gavnlig. Endelig glæder det mig overordentlig meget, at ministeren har foreslået et navn, der skal tage sig af Danmarks radios programmer. Det er efter min opfattelse en opgave, som vi desværre i radiatorådet og programudvalget ikke har magtet at klare på en for seere og lyttere tilfredsstillende måde.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg er lidt bedrøvet på hr. Robert Pedersens vegne, for han havde forudset, at det gik fredeligt og stille, og jeg må sige, at debatten her i dag har ikke været helt så fredelig som diskussionen i forbindelse med redegørelsen om radiospredningsloven, hvor der var større enighed.

Hr. Robert Pedersen rejste nogle forskellige problemer, bl. a. spørgsmålet om amtsbasis for programudvalgene, og det er en meget relevant betragtning. Vi har selv overvejet, om det var det rigtige at gå ud til selve amterne, eller om man skulle have fulgt de distrikter, som den danske radio arbejder med, men det viste sig, at der nok ved udvælgelsen af de lokale programudvalg, vi skulle have, ville være ret store vanskeligheder i forbindelse med udpegningen, fordi amtsgrænserne krydser over distriktsgrænserne. Det har været vores begrundelse for at vælge den linje, der ligger i lovforslaget.

Så har der fra alle sider været talt meget om Danmarks radios monopol. Nu er det jo et spørgsmål om terminologi. Jeg foretrækker at kalde det Danmarks radios eneret til